

NOUS CRITERIS D'APLICACIÓ DEL RSCIEI

Nova eina de l'IDES per cercar i validar la càrrega de foc en edificis industrials

Responsables de l'Institut d'Estudis de la Seguretat (IDES) presenten el seu últim treball “Cerca i validació de paràmetres per a la determinació del nivell de risc intrínsec en establiments industrials”. L'estudi té l'objectiu de donar eines que facilitin l'aplicació del Reglament de Seguretat Contra Incendis en Edificis Industrials (RSCIEI).

El president de l'IDES i degà del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona (CETIB), Joan Ribó, considera que aquest nou treball «és un document important per als enginyers que treballen en la seguretat en cas d'incendis en establiments industrials», tant per als tècnics que realitzen projectes contra incendis com per als tècnics de l'administració que s'encarreguen de validar-los. El degà del Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Catalunya (COEIC), Joan Vallvé, va agrair la col·laboració d'experts i entitats en la redacció de l'estudi i va avançar que els enginyers col·legiats podran consultar el nou treball de l'IDES als webs dels respectius col·legis.

La presentació de l'estudi va anar a càrrec de Juan Carlos López, enginyer industrial; Fèlix González, arquitecte tècnic; i Guillem Carrillo, enginyer tècnic industrial.

López va centrar la seva intervenció en explicar la importància del poder calorífic com a base per a l'estimació del risc d'incendis. El poder calorífic –que pot ser Superior o Inferior– és la quantitat de calor que entrega un quilo o un metre cúbic de combustible quan s'oxida en forma completa. López va explicar com en el laboratori, a partir de la utilització de calorímetres –de Mahler i Kroeker– es pot determinar de forma directa el poder calorífic dels combustibles.

Les paraules de González van tenir com a punt de partida el RD 2267/2004 per explicar com es fa l'estimació del risc d'incendi. Els establiments industrials es caracteritzen, segons el seu nivell de risc intrínsec (de baix a alt), en funció de la densitat de càrrega de foc ponderada i corregida del sector d'incendi, de l'edifici industrial o de l'establiment industrial. Però segons González, els valors que es contemplen en el RSCIEI han de ser considerats pels enginyers com els paràmetres mínims de seguretat en els establiments industrials.

Carrillo va centrar-se en explicar quins són els principals problemes en l'aplicació del RSCIEI i va fer una recopilació de valors de càlcul. Pel que fa al mètode de càlcul per massa de producte, els principals problemes són tres. El primer és el desconeixement del contingut real de producte, i Carrillo proposa aplicar el càlcul del mètode d'activitats o determinar les masses a través del volum de producte. El segon és el desconeixement dels valors del poder calorífic, i com a solució es planteja mirar l'annex de l'estudi o aplicar el càlcul del mètode d'activitats. I el tercer és l'excessiu

nombre de productes en joc, i per solventar-ho es proposa simplificar el llistat de productes o, novament, aplicar el càlcul del mètode d'activitats. En relació al mètode de càlcul per tipus d'activitat, el principal problema és el desconeixement del valor de la densitat de càrrega de foc. En aquest cas, Carrillo proposa aplicar el mètode de càlcul per massa de producte o afagar el valor més desfavorable. Els problemes generals en l'aplicació del RSCIEI són la gran varietat en el contingut de productes en els magatzems, els canvis significatius que es produeixen en l'activitat, la mala pràctica professional, el càlcul incomplet de la càrrega de foc immobiliari i el càlcul incomplet dels passadissos en el cas de magatzems. Carrillo va concloure la seva intervenció reclamant la necessitat de vincular més estretament els treball dels professionals implicats (projectistes i tècnics de l'administració) «per tal de potenciar els espais de debat i entesa», i ressaltant que caldria incorporar nous valors a les taules del reglament, incloent-hi tant els valors recopilats com els criteris per a l'aplicació del RSCIEI inclosos en l'estudi fet per l'IDES.

EL RISC DELS MAGATZEMS LOGÍSTICS

La segona part de la jornada va consistir en una taula rodona per conèixer, per part dels professionals, la seva opinió en dues qüestions: quin és el tipus de nau industrials on és més difícil calcular el risc intrínsec d'incendi i quina valoració en fan de l'aplicació dels resultats de l'RSCIEI. A la taula rodona hi van participar Ana Martín (Bombers de la Generalitat), Sergi Bolea (CETIC) i Jordi Guasch (COEIC). Tots tres van coincidir en considerar els magatzems logístics com la tipologia d'edifici industrial on és més difícil avaluar el risc intrínsec d'incendi. Els motius són l'alt grau de desconeixement dels productes que s'hi emmagatzemen i el constant canvi de productes que s'hi guarden (d'un dia per l'altre poden passar d'emmagatzemar productes alimentaris a tèxtils o de decoració). Pel que fa a l'RSCIEI, Martín considera que els seus criteris «són encertats, però les empreses no tenen prou coneixement de la quantitat de material que hi emmagatzemen». Bolea considera que cal «arribar a un consens en els paràmetres» i troba necessari que els Bombers validin l'estudi de l'IDES i el converteixin en un reglament tècnic. Guasch va concloure que tothom ha de ser conscient del risc i que en el cas de no fer-ho «podem tenir problemes amb les companyies d'assegurances».

A l'inici de l'acte es va fer un minut de silenci pel bomber que va morir el 27 de febrer passat quan va anar a rescatar un nen en l'incendi d'un transformador al barri de la Verneda de Barcelona.

A l'acte hi van assistir:

- o Joan Ribó, president de l'IDES i degà del CETIB, Joan Ribó
- o Joan Vallvé, degà del COEIC
- o Juan Carlos López, enginyer industrial de la UPC
- o Fèlix González, arquitecte tècnic i sotsinspector dels Bombers de la Generalitat
- o Guillem Carrillo, enginyer tècnic industrial de l'IDES
- o Ana Martín, dels Bombers de la Generalitat

- o Sergi Bolea, del CETIB
- o Jordi Guasch, del COEIC

L'acte ha estat organitzat per la Comissió d'Acció Professional del COEIC.

Barcelona, 1 de març del 2010

Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Catalunya